

У Х В А Л А
ДРУГОЇ КОЛЕГІЇ СУДДІВ
ДРУГОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою громадянина України Діброва Сергія Сергійовича щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень підпункту 2 пункту 1, абзаців дев'ятого, десятого підпункту 41 пункту 21 розділу I, пункту 6, абзацу першого пункту 7, абзацу третього пункту 19 розділу II „Прикінцеві і перехідні положення“ Закону України „Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо першочергових заходів із реформи органів прокуратури“

м. К и ї в
16 червня 2022 року
№ 79-2(II)/2022

Справа № 3-8/2022(15/22)

Друга колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України у складі:

Сліденко Ігор Дмитрович (голова засідання, доповідач),
Головатий Сергій Петрович,
Лемак Василь Васильович,

розглянула на засіданні питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційною скаргою громадянина України Діброва Сергія Сергійовича щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень підпункту 2 пункту 1, абзаців дев'ятого, десятого підпункту 41 пункту 21 розділу I, пункту 6, абзацу першого пункту 7, абзацу третього пункту 19 розділу II „Прикінцеві і перехідні положення“ Закону України „Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо першочергових заходів із реформи органів прокуратури“ від 19 вересня 2019 року № 113–IX (Відомості Верховної Ради України, 2019 р., № 42, ст. 238).

Заслухавши суддю-доповідача Сліденка І.Д. та дослідивши матеріали справи, Друга колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України

у с т а н о в и л а:

1. До Конституційного Суду України звернувся громадянин України Дібров Сергій Сергійович з клопотанням щодо перевірки положень Закону України „Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо першочергових заходів із реформи органів прокуратури“ від 19 вересня 2019 року № 113–ІХ (далі – Закон) на відповідність Конституції України (конституційність), а саме:

– підпункту 2 пункту 1, абзаців дев'ятого, десятого підпункту 41 пункту 21 розділу I частинам другій, третій статті 22, частинам першій, другій статті 24, частинам першій, другій, шостій статті 43 Конституції України;

– пункту 6 розділу II „Прикінцеві і перехідні положення“ частині другій статті 3, частині другій статті 6, частині першій статті 8, частині другій статті 19, частинам першій, другій, шостій статті 43, частині другій статті 85 Конституції України;

– абзацу першого пункту 7, абзацу третього пункту 19 розділу II „Прикінцеві і перехідні положення“ частині першій статті 8, частинам другій, третій статті 22, частинам першій, другій статті 24, частинам першій, другій, шостій статті 43, частині другій статті 131¹ Конституції України.

Дібров С.С. стверджує, що введення законодавцем додаткових умов та підстав для звільнення прокурорів, що не врегульовані Законом України „Про прокуратуру“ від 14 жовтня 2014 року № 1697–VII, є посяганням на незалежність прокурорів. При цьому зазначає, що статтею 16 цього закону до гарантій незалежності прокурора віднесено, зокрема, особливий порядок звільнення прокурора з посади, а також безстрокову форму трудових відносин. На думку автора клопотання, звуження законодавцем шляхом ухвалення Закону

змісту та обсягу гарантій незалежності прокурорів у спосіб введення подвійного врегулювання правовідносин щодо порядку звільнення прокурорів з посади призвело до порушення його права на працю та створює загрозу для незалежності інших прокурорів, а також передумови для впливу на прокурора через страх бути звільненим внаслідок чергової атестації.

Автор клопотання вважає, що застосування судами при розгляді його справи оспорюваних положень Закону призвело до порушення його прав, передбачених частинами другою, третьою статті 22, частинами першою, другою статті 24, частинами першою, другою, шостою статті 43 Конституції України.

2. Вирішуючи питання щодо відкриття конституційного провадження у справі, Друга колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України виходить із такого.

Згідно із Законом України „Про Конституційний Суд України“ конституційною скаргою є подане до Конституційного Суду України письмове клопотання щодо перевірки на відповідність Конституції України (конституційність) закону України (його окремих положень), що застосований в остаточному судовому рішенні у справі суб'єкта права на конституційну скаргу (частина перша статті 55).

Відповідно до Закону України „Про Конституційний Суд України“ конституційна скарга має містити обґрунтування тверджень щодо неконституційності закону України (його окремих положень) із зазначенням того, яке з гарантованих Конституцією України прав людини, на думку суб'єкта права на конституційну скаргу, зазнало порушення внаслідок застосування закону (пункт 6 частини другої статті 55); конституційна скарга вважається прийнятною за умов її відповідності вимогам, передбаченим, зокрема, статтею 55 цього закону (абзац перший частини першої статті 77).

Із аналізу конституційної скарги та долучених до неї матеріалів убачається, що автор клопотання, цитуючи окремі норми Конституції України, законів

України, посилаючись на рішення Конституційного Суду України та Європейського суду з прав людини, міжнародні акти, не навів аргументів щодо неконституційності положень підпункту 2 пункту 1, абзаців дев'ятого, десятого підпункту 41 пункту 21 розділу I, пункту 6, абзацу першого пункту 7, абзацу третього пункту 19 розділу II „Прикінцеві і перехідні положення“ Закону, а фактично висловив незгоду із судовими рішеннями у його справі, що не може вважатися належним обґрунтуванням тверджень щодо невідповідності Конституції України оспорюваних положень Закону в розумінні пункту 6 частини другої статті 55 Закону України „Про Конституційний Суд України“.

Наведене є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі згідно з пунктом 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

Ураховуючи викладене та керуючись статтями 147, 151¹, 153 Конституції України, на підставі статей 7, 32, 37, 55, 56, 62, 77, 86 Закону України „Про Конституційний Суд України“ та відповідно до § 45, § 56 Регламенту Конституційного Суду України Друга колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України

у х в а л и л а :

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою громадянина України Діброва Сергія Сергійовича щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень підпункту 2 пункту 1, абзаців дев'ятого, десятого підпункту 41 пункту 21 розділу I, пункту 6, абзацу першого пункту 7, абзацу третього пункту 19 розділу II „Прикінцеві і перехідні положення“ Закону України „Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо першочергових заходів із реформи органів прокуратури“ від 19 вересня 2019 року № 113–ІХ на підставі

пункту 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ –
неприйнятність конституційної скарги.

2. Ухвала є остаточною.

**ДРУГА КОЛЕГІЯ СУДДІВ
ДРУГОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**